

Høring om revisionen af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

Indledning

Denne høring sættes i gang for at indsamle synspunkter og forslag fra forskellige interesseparter og borgere til brug ved revisionen af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (energieffektivitetsdirektivet), som forventes at finde sted i andet halvår af 2016.

Revisionen spiller en væsentlig rolle, eftersom Kommissionen i strategien for energiunionen af 25. februar 2015¹ opfordrede medlemsstaterne til at behandle energieffektivitet som en selvstændig energikilde.

Det Europæiske Råd nåede i oktober 2014 til enighed om et EU-mål, der går ud på at spare mindst 27 % af energiforbruget i 2030 i forhold til prognoserne, og opfordrede Kommissionen til at tage målet op til revision senest i 2020 "*med udgangspunkt i et EU-niveau på 30 %*". De eksisterende politiske rammer bør derfor ajourføres for at afspejle EU's nye mål for energieffektivitet for 2030 og for at bringe dem i overensstemmelse med den samlede klima- og energipolitiske ramme for 2030.

EU har efterhånden iværksat energieffektivitetspolitikker i nogen tid, og de har givet konkrete resultater. Energieffektivitetsdirektivet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne², direktivet om energimærkning³ og direktivet om miljøvenligt design⁴ er de centrale elementer i den nuværende energieffektivitetsramme. Mange klimapolitikker såsom CO₂-præstationsnormer for personbiler og lette erhvervskøretøjer yder også et væsentligt bidrag til forbedring af energieffektiviteten. Takket være disse instrumenter har medlemsstaterne gjort betydelige fremskridt med hensyn til energibesparelser i de seneste (fem) år, hvilket fremmer opfyldelsen af de overordnede energi- og klimapolitiske målsætninger for 2020.

Offentlige midler har spillet en vigtig rolle som støtte til gennemførelsen af energieffektivitetspolitikker på nationalt og regionalt plan. Finansieringen er øget i de senere år på grund af politikernes tiltagende betydning for EU's overordnede dagsorden for dekarbonisering. De europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde) og Den

¹ COM(2015) 80 final.

² Direktiv (2010) 31.

³ Direktiv (2010) 30.

⁴ Direktiv (2009) 125.

Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSl) er nøglen til at få sat gang i de nødvendige private investeringer i energieffektivitet. Hvorvidt energieffektivitetsinvesteringer er effektive og virksomme afhænger dog også i høj grad af (bl.a.) gennemførelsen af lovgivningen om energieffektivitet, herunder energieffektivitetsdirektivet.

Mange af de foranstaltninger, som medlemsstaterne sætter i gang i dag, vil fortsætte med at bidrage til målene for energieffektivitet og den bredere energi- og klimapolitiske ramme efter 2020. Siden vedtagelsen af handlingsplanen for energieffektivitet⁵ i 2011 er situationen forbedret væsentligt: det primære energiforbrug er faldet i hele Unionen, med støt økonomisk vækst, og mange medlemsstater har med succes udbygget deres nationale programmer for energieffektivitet⁶.

I overensstemmelse med kravet i energieffektivitetsdirektivet (artikel 3, stk. 2), har Kommissionen gennemført en vurdering i 2014 for at kontrollere fremskridtene hen imod EU's mål om energibesparelser på 20 % i 2020, og resultaterne heraf blev præsenteret i den meddelelse om energieffektivitet, der blev vedtaget den 23. juli 2014⁷. En ajourført analyse af, hvordan medlemsstaterne ligger til at nå 2020-målet om 20 % energieffektivitet, vil blive offentliggjort som en del af pakken om energiunionens tilstand i november 2015.

I betragtning af den nylige gennemførelse af energieffektivitetsdirektivet er denne høring fokuseret på følgende elementer i direktivet:

- **Artikel 1 (genstand og anvendelsesområde) og artikel 3 (energieffektivitetsmål):** Som krævet af Det Europæiske Råd i oktober 2014, der nåede til enighed om et EU-mål, der går ud på at spare mindst 27 % af energiforbruget i 2030 i forhold til prognoserne, og opfordrede Kommissionen til at tage målet op til fornyet overvejelse inden 2020 "*med udgangspunkt i [et besparelsesniveau på] 30 %*".
- **Artikel 6 (offentlige organers indkøb af energieffektive bygninger, produkter og tjenesteydelser):** I overensstemmelse med rapporteringsforpligtelserne i artikel 24, stk. 8, med henblik på at undersøge effektiviteten af gennemførelsen af artikel 6.
- **Artikel 7 (ordninger for energispareforpligtelser):** I overensstemmelse med indberetningsforpligtelserne i artikel 24, stk. 9, om gennemførelsen af artikel 7 og nødvendigheden af at tage hensyn til den forpligtelsesperiode, der udløber efter 2020.
- **Artikel 9-11 (måling, faktureringsoplysninger og omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger):** Forbrugerrelaterede aspekter, der er behandlet i disse artikler, tages også op i initiativet vedrørende det indre marked, "En ny aftale for energiforbrugere", der er iværksat sideløbende.

⁵ COM(2011) 109 final.

⁶ SWD(2014) 0255 final.

⁷ COM(2014) 520 final.

- **Artikel 20 (national energisparefond, finansiering og teknisk støtte):** Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (Junckerplanen) gør det endnu vigtigere, at der tages fat på markedsbrister med hensyn til investeringer i energieffektivitet.
- **Artikel 24 (rapportering og evaluering og tilsyn med gennemførelsen):** I betragtning af det nye forvaltningssystem, der skal indføres under energiunionen på baggrund af 2030-rammerne, som i øjeblikket udarbejdes sideløbende med dette arbejde.

Spørgsmålene i denne høring om ovennævnte artikler er formuleret på en sådan måde, at de overholder kravene i den nyligt vedtagne pakke om bedre regulering⁸, og så det sikres, at resultaterne af denne høring indgår i to parallelle processer: for det første for at vurdere, om relevante foranstaltninger er effektive, har gennemslagskraft og passer ind i EU's bredere lovgivningsmæssige rammer, og for det andet for at identificere de mest hensigtsmæssige politiske løsningsmuligheder for revision af specifikke aspekter af energieffektivitetsdirektivet som led i konsekvensanalysen.

Det er på denne baggrund, at spørgsmål af almen karakter til den brede offentlighed indgår i del I. Et sæt spørgsmål af mere teknisk karakter til eksperter indgår i del II. Respondenterne opfordres til at besvare alle de spørgsmål i begge dele, som de finder relevante.

Indholdsfortegnelse

Afsnit	
	Oplysninger om respondenter
	Del I — almene spørgsmål
1.	Artikel 1 og 3
2.	Artikel 6
3.	Artikel 7
4.	Artikel 9-11
5.	Artikel 20
6.	Artikel 24
	Del II — tekniske spørgsmål
7.	Artikel 6
8.	Artikel 7

⁸ Pakken om bedre regulering (2015).